

[Inge Krogh]

gennemrodet af folk, der er brudt ind. Som jeg har sagt til justitsministeren, fik jeg sat jernstænger for kældervinduerne, og det hjalp, der har ikke været indbrud siden, men det er dog trist, at man skal barrikadere sig sådan i vores samfund.

Hvis lovforslaget bliver udsat i 12 dage som foreslået, så vil jeg ligesom hr. Wilhjelms håbe, at der virkelig bliver en debat i offentligheden om problemerne.

#### **Justitsministeren (Ole Espersen):**

Der er i og for sig ikke sagt så meget nyt i forhold til det, der blev sagt under førstebehandlingen. På den anden side forstår jeg godt, at interessen omkring dette forslag er stor, og at man ønsker at debattere det grundigt. Det forstår jeg godt, for det er væsentligt, hvordan vi i et samfund behandler lovovertrædere, og det er væsentligt, om vi skal bruge den ene eller den anden form for sanktion, og det er også væsentligt at tage stilling til, om man kan godtage ændringer i den ene eller den anden retning.

Jeg tror ikke, at vores forskellige holdninger er udtryk for en forskellig holdning til det, venstre og konservative i deres betænkning starter med at henviser til, nemlig at man vil trykthed i hverdagen på alle områder. Jeg tror ikke, der er noget parti her i folketingsalen, der ikke har præcis den målsætning at ville trykthed så vidt muligt i hverdagen på alle områder. Det gælder i hvert fald mit eget parti, og jeg har ikke nogen grund til at tro, at de partier, der går ind for forslaget her, har en anden opfattelse. Spørgsmålet er kun, om man opnår den største trykthed ved hårde straffe end dem, der foreslås her. Der skilles vejene åbenbart. Jeg havde ikke turdet komme med et forslag af denne karakter, hvis jeg havde indtryk af, at det ville mindske trykthed i hverdagen, og det tror jeg ikke at lovforslaget vil gøre.

Jeg vil gerne fremhæve, som jeg også gjorde det under første behandling, at der er lande, der står os meget nær, der i betydelig mindre omfang end vi anvender frihedsberøvelse, uden at man på nogen måde kan sige, at det er gået ud over retshåndhævelsen dér. Jeg vil gerne nævne et andet land, hvor man har nogle meget, meget drakoniske straffe, hårde, langvarige, jeg tør godt sige inhumane straffe. Jeg tænker på USA, jeg tænker på

New York. New York med et indbyggertal, der stort set svarer til Sveriges, har en kriminalitet, der, hvis jeg ikke husker fejl, er 50 gange så stor som Sveriges. Kriminaliteten er stigende, og straffene er meget hårde og meget langvarige og, som jeg sagde, i forhold til vores system efter min personlige opfattelse og efter mange amerikaneres og også amerikanske myndigheders opfattelse nok så inhumane. Det har bestemt ikke hjulpet på kriminaliteten i USA.

Jeg har forståelse for, at man kunne have ønsket en længerevarende behandling, men jeg har også grund til igen at minde om, at straffelovrådet i sin udtalelse gav udtryk for, at man nok inden for dette område kunne tage sagen ud til særskilt behandling på grund af de hensyn, som straffelovrådet nævner i sin beretning.

De kyndige advarer stort set alle sammen, hævdes det fra nogle ordføreres side. Nu er »kyndige« jo et ganske omfattende begreb. Når det drejer sig om kyndighed med hensyn til at forstå folks retsbevidsthed, så er der vel ikke nogen, der er mere kyndige end andre. Dommere, politi og advokater kan være kyndige inden for deres specielle områder, men hvor det drejer sig om den mere generelle følelse af, hvad der er rimeligt i samfundet, hvor det drejer sig om behandling af lovovertrædere, så tror jeg i og for sig, at vi alle er lige kyndige, vi har alle den samme mulighed for at bedømme, hvad retsbevidstheden kan tåle, og hvad den ikke kan tåle.

Lad mig lidt mere detaljeret sige, at når hr. Bjørn Elmquist skelner mellem de praktiserende dommere, som stort set er imod – det er selvfølgelig ikke rigtigt, men mange er imod – så er det også en misforståelse, hvis det sættes i modsætning til Dommerforeningen. Dommerforeningen består af praktiserende dommere og kun af praktiserende dommere. Der er dommere fra byretter, fra landsretter og fra højesteret, så Dommerforeningen er et bredt udsnit af den danske dommerstand. Derfor er det forkert at sige, at stort set alle praktiserende dommere går imod dette forslag.

Hr. Bjørn Elmquist nævnte også, at dette forslag ville spænde ben for hele revisionsplanlægningen, når det drejer sig om straffeloven. Det er også forkert. Der er tale om, at det danske straffelovråd i samarbejde med bl. a. den nordiske straffelovkomité ser gene-